

MÁJUS 1. TISZTELETÉRE

Sürgös tennivalók hárulnak a kulturothtonokra az agrotechnikai körök működésének megjavításában, a fejlett mezőgazdasági módszerek népszerűsítésében. A kulturothtonok feladata, hogy minél szélesebb körben népszerűsítsék azokat a kollektivistákat, társult és egyénileg dolgozó parasztokat, akik jó terméseredményeket értek el a fejlett mezőgazdasági módszerek alkalmazásával. Gondoskodni kell arról is, hogy a kulturothtonok és a rádiósiati állomások népszerűsítsék a kiütentett dolgozók munkamódszereit. Tapasztalatcsereket kell szervezni ezekkel a dolgozókkal és biztosítani kell a tapasztalatcsereket gyakorlati hasznosítását. A kulturothtonokban minél több mezőgazdasági csoportok tevékenységének felülvizsgálásával és megfelelő útmutatással kell biztosítani munkájuk sikerét.

A rajoni pártbizottságok agitációs és propaganda osztályának felelősei személyesen is kísérik figyelemmel a rajoni néptanácsok ilyen irányú munkája menetét és a hibák esetén késlekedés nélkül nyújtsanak segítséget megszűntetésük érdekében.

A tavaszi mezőgazdasági kampány sikere nagyjelentőségű kérdés. Ehhez nagymértékben hozzájárulhatnak a kulturothtonok is. Eppen ezért az említett szervezeteknek komoly intézkedéseket kell fogantatásianok a cél eléréséért. Ezt várja tőlük pártunk és dolgozó népünk.

A tavaszi mezőgazdasági kampány sikere nagyjelentőségű kérdés. Ehhez nagymértékben hozzájárulhatnak a kulturotthonok is. Eppen ezért az említett szervezetnek komoly intézkedéseket kell foglalatossítaniok a cél eléréséért. Ezt várja tőlük pártunk és dolgozó népünk.

A „Május 1” asztalosipari termelőszövetkezet dolgozói nem elégszenek meg sikereikkel. A közeljövőben még nagyobb szorgalommal és lelkiismeretességgel dolgoznak, hogy az eddigieket is felülmúló eredményekkel kövessék május elsőjét, a világot minden dolgozójának nagy ünnepét. Arra törekcszenek, hogy eddigi sikereiket nagymértékben tulszárnyalják.

A gyűlés megnyitása után Janesch Horst, a nagyszemélyes német iskola igazgatója ismertette a nemzetközi helyzetet, beszélt arról, hogy az egész emberiség

- Elhunyt Mihai Moraru elvtárs. (3. oldal)
- Levelek a szerkesztőséghez. — Micsze van szükségük a falusi dolgozóknak. (3. oldal)
- Fokozzuk a harcot az agresszív tervek ellen! — A „Právda” április 2-i vezércikke. (4. oldal)
- A nemzetközi egyezmények megszegőinek újabb otromba baklövése. (4. oldal)

- Vorosilov elvtárs vezetésével szovjet küldöttség utazott Budapestre. (4. oldal)
- Eden beszéde a nagyhatalmak tárgyalásaival kapcsolatban (4. oldal)
- A francia kormánykörök elgedetlenkednek Anglia csatlakozása miatt a török-iraki paktumhoz (4. oldal)

A „Libertatea” gyár kaptafarészlegének dolgozói egy hónappal a határidő előtt teljesítették, sőt túl is szármalták május 1. tiszteletére tett munkavállalásaikat. A részleg dolgozói ugyanis vállalták, hogy május elsejéig 2600 pár kaptafát készítenek tervén felül. Az első negyedév végéig azonban 2777 pár kaptafával gyártottak többet, mint amennyit a terv előírt.

E szép eredmény elérését a szocialista verseny fellendülése, a dolgozók nagy munkakedve tette lehetővé. Az eddigi munkában különösen Illés István élmunkás, Győri Sándor élmunkás, Covic Eugenia, Rechtenwald János és Varga István tunktek ki.

Végezetül az ülészak határozat javaslatot fogadott el, amely szerint tartományunk néptanácsai kötelesek jobban megszervezni a tavaszi mezőgazdasági munkálatokat.

A tavaszi vetésben a község egyé-
nileg gazdálkodó dolgozói sem ma-
radnak le. A munkában özvegy D
Kiss Erzsébet az első.

A kollektív gazdaság kertészeténél 60 négyzetméteres melegágyában a paprika palánták már szépen növekednek. A 150 négyzetméteres melegágy dohánypalántái is kikeltek. A gazdaság konyhakerti növények és 5 hektár dohány termesztésére kötött szerződést.

Gadl György
levelező

Március 31-én például 13-féle ételt készítettek a vendéglőben. A hatalmas tűzhelyen nagy fazekakban és lábasokban huslevet főtt, inyesikladó malacpecsenye párolgott. A téli hónapokban különösen konzervekből készítettek izletes ételeket. A körítések, a husfélék, egyre több vendéret oszloznak az étterembe.

A tavasz beköszöntével a fogyasztók az izletesen elkészített finom főzések- és zöldséglevelekben válogathatnak. A „Victoria” vendéglő konyhájának nagy népszerűségére vall például a napi bevétel is. Március 31-én ez 1269 lejt tett ki, ami azt jelenti, hogy ezen a napon körülbe-

Az izletes ebéd után szívesen fogasztanak a vendégek a különféle kitűnő, italokból. Bede András felelős gondoskodik és úgy végzi munkáját, hogy minél jobban eleget tessen a fogyasztók kívánságainak.

A németajku lakosság meqbélyegzi a háborus készülődéseket

zen becsületes ember a mint az első
ahelyén kiváló ered- man hadsereg
ek elérésével járuljon katoná cipeli
a békés holnap meg- jegyvert, Ror
táshoz. tak, arcukon
után hozzászólások kö- áll. Egyszer
sztek. Elsőnek Deschu- nak.

— Vajon mi? — kérdi.
A másik ő a cigarettát, megszólal:
— Az urak

Körülöttük
srapnelek s
pótlás után m
kodik körülöt
egy pincébe

tségeinket és szilár-
harcoljunk az atomi-
kezek ellen legfődsért.
nem kell mégegy-
Hiroshima, nem akarjuk
a könnyező özvegye-
s árvákat, hanem hol-
és a békében akarunk
Mint lelkipásztor, min-
örökösémet arra ösz-
sítom, hogy minél ta-
bban harcoljak a hé-
nagy ügyének győzel-

után Maus Antal hadi-
bicegett az emel-
te. Maus a második
háború során aknaro-
következtében a jobb-
sérülést kapott s ez-

— Borzalnak azok —
valóját Maus

...nálban a ro-
harcol. Két
után a gép-
yosak, fárad-
bnapos sza-
...tű

— Három csaldódon
két kislány és egy fiú
fiam IMSZ-tag és a
kás. Kislányaim is
járnak s mind a kettő
tanulnak. Ezeknek a
keknek ugy kell a béke
a kenyér. En fokozot
megértém. Mit jelen

y-egy becsa-
den megráz-
k. Bebujnak
várják a kö-
Ugyanarra
tben marad-
esnek a harc
ig nem ma-

csehben, a tá-
 sorodja öket.
 arok mögött,
 be akarnak
 tük felrobban
 egyik leke
 yomban oda-
 emben tudja mit
 t emberrel.
 inton — szó-
 em válaszol,
 hurcolja hát-

A teremben hosszú
cekig zug a taps s h
va száll a kiáltás: A
kéért harcolunk!

Antal. — S Az emelvényen Sch
dolok rájuk, ger Erzsébet házia
egborzongok. jelenik meg.

közi otthonban dolgozom s
ott harminc kisgyermekre
igyelek. Ezeket a ma-
gaménak érzem. Minden
delután elgyönyörködöm
bennük, amikor nyugodtan,
csendben alusszák mély ál-
mukat. Nem akarok háborút.
Tiltakozom ellene, minden
cselekvéssel, mert tudom,
hogy meg tudjuk menteni
és meg is fogjuk menteni
otthonainkat egy új háboru-
tól.

Dr. Schnur Imre, Nagyter-
remia község kőorvosa,
ezeket mondta:

— Az atombomba előállításához szükséges anyagok nagyrészt fel lehet használni a tudomány szolgálatában. Kérdünk azért, hogy az atomenergiát kizárólag az emberiség és a jövő szolgálatába állítsák. A magam részéről kötelezettséget vállaltok, hogy még jobban, még fáradhatatlanabbul küzdök betegeim gyógyulásáért.

A többi hozzászóló is egyöntetűen a béke nagy ügye mellett foglalt állást. A gyűlés befejeztével a résztvevők határozati javaslatot küldtek a Román Népköztársaság Allandó Békevédelmi Bizottságához. A békegyűlés, amelyen a nagy-szerelmiklói és a környező falvak németajku dolgozói hallották hangjukat, jól sikerült kulturműsor fejezte be.

A kulturotthon felett fe-
hér galambok cikáztak, fe-
lettük kéken, tisztán ragyo-
gott az ég...

**A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének
A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának
és Elnöki Tanácsának**

Budapest

Kedves elvtársaink! Kérjük, fogadják őszinte jókívánságainkat abból az alkalomból, hogy a dicsőséges Szovjet Hadsereg tíz évvel ezelőtt felszabadította Magyarországot.

A román nép örömteli szívvel vesz részt a testvéri magyar nép nagy ünnepében és újabb sikereket kíván neki a szocializmus építéséhez, hazájának erősítéséhez és felvirágoztatásához s a világéke ügyének győzelméért folytatott közös harchoz.

A Román Munkáspárt
Központi Vezetősége

A Román Népköztársaság
Minisztertanácsa

4 Román Népköztársaság
Nagy Nemzetgyűlésének
Elnöksége

Fokozzuk a harcot az agresszív tervek ellen!

— A „Právda” április 2-i vezércikke —

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

„A „Právda” április 2-i száma, „Fokozzuk a harcot az agresszív tervek ellen” címmel a következő vezércikket közli:

A párisi egyezményeket aláíró országok parlamentjeinek többsége ratifikálta ezeket az egyezményeket. A parlamentek — az USA agresszív körökének nyomására, — a nyugat-európai országok népeinek akaratára ellenére hozták meg határozataikat. Jellemző, hogy az angol alsóházban és a francia nemzetgyűlésben valóban a képviselőknek csak egy kisebbsége szavazott az egyezmények elfogadása mellett. A parlamentektól fenyegetéssel és zsarolással kikerültek a határozatok az egyezmények részvevő kormányoknál mégis módot nyújtanak arra, hogy életbe lépjenek a katonai egyezmények.

A párisi egyezmények ratifikálása feszültséget idéz elő a nemzetközi helyzetben. A ratifikálás lehetőséget nyújt a nyugat-német reaktiváláshoz, ami a NATO 500.000-es létszámú állandó hadseregét szervezik és felszerelik egy hadsereget minden típusú modern fegyverrel. A nyugat-német monopóliumok máris hozzáálltak a nyugat-német gazdasághoz — beleértve a Ruhrvidék gazdaságát is — háborús állatállathoz. Eddig a bonni köztársaság kormánykörüli nem tették ezt meg olyan nyíltan, mint most. A párisi egyezmények azonban módot nyújtanak nekik erre. A helyzet tehát lényegesen megváltozott. Megnyílt a német militarizmus újjáéledésének útja. Az új háború veszélye fokozódik.

A békeszerető európai országok felemelkedő figyelmétől szavaztak. Kijelentették, hogy a párisi egyezmények ratifikálása esetén kénytelenek lesznek megfelelő ellenintézkedéseket tenni, hogy a kialakult új helyzetben is megővassák biztonságukat. A sajtó beszámolt arról, hogy a moszkvai értekezlet részvevői, a Szovjetunió, Lengyelország, Csehszlovákia, a Német Demokratikus Köztársaság, Magyarország, Románia, Bulgária és Albánia kormányai között nemrégiben megbeszélések voltak és teljes egyetértés nyilvánult meg közöttük egy barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződés elvei és a szerződésben részvevők közös parancsnokságának megszervezése tekintetében. Az említett 8 ország kormányai között lefolyt megbeszéléseken részt vett a Kínai Népköztársaság kormányja is és teljes hozzájárulást fejezte ki a tervezett intézkedésekhez. A moszkvai értekezlet határozatainak megvalósítása minden megelégedéssel szemben megvált az európai szocialista országok alkotó munkáját és békés fejlődését.

A párisi egyezmények ratifikálásának elkerülhetetlenül a legkategorikusabban ki kell határolnia a Szovjetunió és Franciaország, valamint a Szovjetunió és Anglia kapcsolataira, hiszen a Szovjetunió a német militarizmus újjáéledésének veszélye ellen irányuló szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződés fűzi ezeket az országokhoz. A szovjet kormány már kifejtette, hogy a párisi egyezmények ratifikálása után ezek a szerződések egyszerűen elveszítik a szerződéses jellegüket, és a NATO-nak válnának, hozzájárulva Franciaország és Anglia kormányát a NATO-nak, hogy leplezzék a német militarizmus újjáéledésének veszélyét, amely a NATO-nak együttesen való aktív részvételét egy, a Szovjetunió ellen irányuló blokkban. Ha Franciaország és Anglia kormánya szövetkezik a nyugat-németországi militarizmuskal, őket terhel minden felelősség a szerződések hatálytalanságáért, ami pedig a párisi szerződések ratifikálása után elkerülhetetlenül válik.

A Szovjetunió külpolitikája a különböző társadalmi rendszerek egymással szembeni elutasításán alapul. Ezt az elvet védelmezve, a szovjet nép azt hajlja, hogy minden nép békében és nyugalomban éljen. A legfőbb feladat, amelynek megoldására a szovjet külpolitika törekszik — ma is, akárcsak a múltban — a béke megszilárdítása és a nemzetközi feszültség enyhítése. Eppen ez a törekvés határozza meg a Szovjetunió álláspontját az agresszív célokat követő párisi egyezmények alkalmazása ellen.

Nemcsak a Szovjetunióban, hanem a népi demokratikus országokban is mindenki tisztán látja, hogy a párisi egyezmények a nemzetközi feszültség súlyosbodásához vezetnek. Megérti ezt számos nyugat-európai burzsoa politikus is, akik ugyanakkor elítélik a Nyugat-Németország militarizálására szolgáló politikát.

Nem nehéz elképzelnünk, hogyan bontakoznak ki az események a párisi egyezmények zavartalan megvalósítása esetén. Mindaddig, amíg ezek az egyezmények nem lépnek érvénybe, mindaddig, amíg gyakorlatilag nem érvényesülnek, még meg lehet állítani az események menetét, még el lehet zárni a háború útját, még meg lehet akadályozni a háború előkészítését. De ez egyre nehezebb lesz, ahogyan mulik az idő. Ezzel kapcsolatban emlékeztetnünk kell a múlt tapasztalataira. Az 1930-as évek után, amikor a hitleristák háborúra készülődtek, a Szovjetunió felszólította az összes európai népeket, hogy állítsák meg, akadályozzák meg a háborús előkészületeket. Ezt az ellenállást azonban nem szervezték meg kielégítő mértékben.

Es aztán előtört egy nap, amikor a hitleri háborús gépezet működésbe lépett a háborúba sodorla egész Európát. A mai helyzetben rendkívül fontos, hogy szomat vessünk a történelmi tanulságokkal a egyesítsük az összes békeszerető erőket, hogy megakadályozzuk az agresszív tervek megvalósítását.

A reakciós propagandának nem sikerült eltitkolnia a kapitalista országok népei előtt, hogy a Szovjetunió a nagyhatalmak között tárgyalások mellett nyilatkozott és nyilatkozik, hogy e tárgyalásokkal előmozdítja a nemzetközi kapcsolatokban fennálló feszültség enyhítését. A szovjet kormány például javasolta, hogy össze kell hívni a lehető legrövidebb időn belül egy négyhatalmi értekezletet, amelyen meg lehetne oldani az osztrák államszerződés kérdését.

A külföldi sajtóban számos kommentár jelent meg azzal a válasszal kapcsolatban, amelyet N. A. Bulganin, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke, a TASZSZ tudósítójának kérdésére adott. Ezek a kommentárok azt mutatják, hogy a béke megszilárdításának és a nemzetközi együttműködésnek a politikája, amely mellett a Szovjetunió tántoríthatatlannul kitart, mindenütt támogatásra és helyeslésre talál.

A Szovjetunió mindig a legelőkeltebb ellensége volt a marad a Nyugat-Németország remilitarizálására irányuló politikának. A Szovjetunió, akár a múltban, most is Németország demokratikus és békés alapon való egyesítését, a német nép nemzetközi törekvéseinek kielégítését mellett foglalt állást. Senki és semmi sem gátolhatja meg a szovjet emberek meggyőződését, hogy a német militarizmus újjáéledése közvetlenül veszélyeztetni az összes európai népek biztonságát, szabadságát és függetlenségét. A világ összes békeszerető erői helyeslik és támogatják a Szovjetunió magatartását a párisi egyezmények ellen, amelyek állandósítják Németország kettészakadt állapotát és fokozzák a háborús veszélyt.

Az egyezmények alkalmazása elkerülhetetlenül a fegyverkezési hajszára fokozza és a katonai kiadások terhének növekedését vonja maga után. Ereztethetnénk rosszabbodni fog a nyugat-európai dolgozók anyagi helyzete és támadás indul majd a lakosság széles rétegeinek demokratikus szabadságjogai ellen.

A párisi egyezmények elleni harc megmutatta, milyen mérhetetlen népi erő foglalt állást a béke mellett azokban az országokban, amelyeknek belső fejlődését és külpolitikáját egyetemesen a háborús előkészületek útjára akarják terelni. A párisi egyezmények alkalmazása elleni mozgalmat az európai országok népessége valószínűleg alapvetően támogatja.

A franciaországi hazafias erők növekvő összefogása, a zavar és a szakadás jelei a francia polgári pártok körében, amelyek tegnap még egyöntetűen támogatták az amerikaiakat külpolitikájuk, az angol szakszervezetek támogatását. Nyugat-Németország felfegyverzése ellen és a laborista párt vezetőségének körében ebben a kérdésben kitört konfliktusok, a

akadályozzuk az agresszív tervek megvalósítását.

A reakciós propagandának nem sikerült eltitkolnia a kapitalista országok népei előtt, hogy a Szovjetunió a nagyhatalmak között tárgyalások mellett nyilatkozott és nyilatkozik, hogy e tárgyalásokkal előmozdítja a nemzetközi kapcsolatokban fennálló feszültség enyhítését. A szovjet kormány például javasolta, hogy össze kell hívni a lehető legrövidebb időn belül egy négyhatalmi értekezletet, amelyen meg lehetne oldani az osztrák államszerződés kérdését.

A külföldi sajtóban számos kommentár jelent meg azzal a válasszal kapcsolatban, amelyet N. A. Bulganin, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke, a TASZSZ tudósítójának kérdésére adott. Ezek a kommentárok azt mutatják, hogy a béke megszilárdításának és a nemzetközi együttműködésnek a politikája, amely mellett a Szovjetunió tántoríthatatlannul kitart, mindenütt támogatásra és helyeslésre talál.

A Szovjetunió mindig a legelőkeltebb ellensége volt a marad a Nyugat-Németország remilitarizálására irányuló politikának. A Szovjetunió, akár a múltban, most is Németország demokratikus és békés alapon való egyesítését, a német nép nemzetközi törekvéseinek kielégítését mellett foglalt állást. Senki és semmi sem gátolhatja meg a szovjet emberek meggyőződését, hogy a német militarizmus újjáéledése közvetlenül veszélyeztetni az összes európai népek biztonságát, szabadságát és függetlenségét. A világ összes békeszerető erői helyeslik és támogatják a Szovjetunió magatartását a párisi egyezmények ellen, amelyek állandósítják Németország kettészakadt állapotát és fokozzák a háborús veszélyt.

Az egyezmények alkalmazása elkerülhetetlenül a fegyverkezési hajszára fokozza és a katonai kiadások terhének növekedését vonja maga után. Ereztethetnénk rosszabbodni fog a nyugat-európai dolgozók anyagi helyzete és támadás indul majd a lakosság széles rétegeinek demokratikus szabadságjogai ellen.

A párisi egyezmények elleni harc megmutatta, milyen mérhetetlen népi erő foglalt állást a béke mellett azokban az országokban, amelyeknek belső fejlődését és külpolitikáját egyetemesen a háborús előkészületek útjára akarják terelni. A párisi egyezmények alkalmazása elleni mozgalmat az európai országok népessége valószínűleg alapvetően támogatja.

A franciaországi hazafias erők növekvő összefogása, a zavar és a szakadás jelei a francia polgári pártok körében, amelyek tegnap még egyöntetűen támogatták az amerikaiakat külpolitikájuk, az angol szakszervezetek támogatását. Nyugat-Németország felfegyverzése ellen és a laborista párt vezetőségének körében ebben a kérdésben kitört konfliktusok, a

akadályozzuk az agresszív tervek megvalósítását.

A reakciós propagandának nem sikerült eltitkolnia a kapitalista országok népei előtt, hogy a Szovjetunió a nagyhatalmak között tárgyalások mellett nyilatkozott és nyilatkozik, hogy e tárgyalásokkal előmozdítja a nemzetközi kapcsolatokban fennálló feszültség enyhítését. A szovjet kormány például javasolta, hogy össze kell hívni a lehető legrövidebb időn belül egy négyhatalmi értekezletet, amelyen meg lehetne oldani az osztrák államszerződés kérdését.

A külföldi sajtóban számos kommentár jelent meg azzal a válasszal kapcsolatban, amelyet N. A. Bulganin, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke, a TASZSZ tudósítójának kérdésére adott. Ezek a kommentárok azt mutatják, hogy a béke megszilárdításának és a nemzetközi együttműködésnek a politikája, amely mellett a Szovjetunió tántoríthatatlannul kitart, mindenütt támogatásra és helyeslésre talál.

A Szovjetunió mindig a legelőkeltebb ellensége volt a marad a Nyugat-Németország remilitarizálására irányuló politikának. A Szovjetunió, akár a múltban, most is Németország demokratikus és békés alapon való egyesítését, a német nép nemzetközi törekvéseinek kielégítését mellett foglalt állást. Senki és semmi sem gátolhatja meg a szovjet emberek meggyőződését, hogy a német militarizmus újjáéledése közvetlenül veszélyeztetni az összes európai népek biztonságát, szabadságát és függetlenségét. A világ összes békeszerető erői helyeslik és támogatják a Szovjetunió magatartását a párisi egyezmények ellen, amelyek állandósítják Németország kettészakadt állapotát és fokozzák a háborús veszélyt.

Az egyezmények alkalmazása elkerülhetetlenül a fegyverkezési hajszára fokozza és a katonai kiadások terhének növekedését vonja maga után. Ereztethetnénk rosszabbodni fog a nyugat-európai dolgozók anyagi helyzete és támadás indul majd a lakosság széles rétegeinek demokratikus szabadságjogai ellen.

A párisi egyezmények elleni harc megmutatta, milyen mérhetetlen népi erő foglalt állást a béke mellett azokban az országokban, amelyeknek belső fejlődését és külpolitikáját egyetemesen a háborús előkészületek útjára akarják terelni. A párisi egyezmények alkalmazása elleni mozgalmat az európai országok népessége valószínűleg alapvetően támogatja.

A franciaországi hazafias erők növekvő összefogása, a zavar és a szakadás jelei a francia polgári pártok körében, amelyek tegnap még egyöntetűen támogatták az amerikaiakat külpolitikájuk, az angol szakszervezetek támogatását. Nyugat-Németország felfegyverzése ellen és a laborista párt vezetőségének körében ebben a kérdésben kitört konfliktusok, a

akadályozzuk az agresszív tervek megvalósítását.

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

„A „Právda” április 2-i száma, „Fokozzuk a harcot az agresszív tervek ellen” címmel a következő vezércikket közli:

A párisi egyezményeket aláíró országok parlamentjeinek többsége ratifikálta ezeket az egyezményeket. A parlamentek — az USA agresszív körökének nyomására, — a nyugat-európai országok népeinek akaratára ellenére hozták meg határozataikat. Jellemző, hogy az angol alsóházban és a francia nemzetgyűlésben valóban a képviselőknek csak egy kisebbsége szavazott az egyezmények elfogadása mellett. A parlamentektól fenyegetéssel és zsarolással kikerültek a határozatok az egyezmények részvevő kormányoknál mégis módot nyújtanak arra, hogy életbe lépjenek a katonai egyezmények.

A párisi egyezmények ratifikálása feszültséget idéz elő a nemzetközi helyzetben. A ratifikálás lehetőséget nyújt a nyugat-német reaktiváláshoz, ami a NATO 500.000-es létszámú állandó hadseregét szervezik és felszerelik egy hadsereget minden típusú modern fegyverrel. A nyugat-német monopóliumok máris hozzáálltak a nyugat-német gazdasághoz — beleértve a Ruhrvidék gazdaságát is — háborús állatállathoz. Eddig a bonni köztársaság kormánykörüli nem tették ezt meg olyan nyíltan, mint most. A párisi egyezmények azonban módot nyújtanak nekik erre. A helyzet tehát lényegesen megváltozott. Megnyílt a német militarizmus újjáéledésének útja. Az új háború veszélye fokozódik.

A békeszerető európai országok felemelkedő figyelmétől szavaztak. Kijelentették, hogy a párisi egyezmények ratifikálása esetén kénytelenek lesznek megfelelő ellenintézkedéseket tenni, hogy a kialakult új helyzetben is megővassák biztonságukat. A sajtó beszámolt arról, hogy a moszkvai értekezlet részvevői, a Szovjetunió, Lengyelország, Csehszlovákia, a Német Demokratikus Köztársaság, Magyarország, Románia, Bulgária és Albánia kormányai között nemrégiben megbeszélések voltak és teljes egyetértés nyilvánult meg közöttük egy barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződés elvei és a szerződésben részvevők közös parancsnokságának megszervezése tekintetében. Az említett 8 ország kormányai között lefolyt megbeszéléseken részt vett a Kínai Népköztársaság kormányja is és teljes hozzájárulást fejezte ki a tervezett intézkedésekhez. A moszkvai értekezlet határozatainak megvalósítása minden megelégedéssel szemben megvált az európai szocialista országok alkotó munkáját és békés fejlődését.

A párisi egyezmények ratifikálásának elkerülhetetlenül a legkategorikusabban ki kell határolnia a Szovjetunió és Franciaország, valamint a Szovjetunió és Anglia kapcsolataira, hiszen a Szovjetunió a német militarizmus újjáéledésének veszélye ellen irányuló szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződés fűzi ezeket az országokhoz. A szovjet kormány már kifejtette, hogy a párisi egyezmények ratifikálása után ezek a szerződések egyszerűen elveszítik a szerződéses jellegüket, és a NATO-nak válnának, hozzájárulva Franciaország és Anglia kormányát a NATO-nak, hogy leplezzék a német militarizmus újjáéledésének veszélyét, amely a NATO-nak együttesen való aktív részvételét egy, a Szovjetunió ellen irányuló blokkban. Ha Franciaország és Anglia kormánya szövetkezik a nyugat-németországi militarizmuskal, őket terhel minden felelősség a szerződések hatálytalanságáért, ami pedig a párisi szerződések ratifikálása után elkerülhetetlenül válik.

A Szovjetunió külpolitikája a különböző társadalmi rendszerek egymással szembeni elutasításán alapul. Ezt az elvet védelmezve, a szovjet nép azt hajlja, hogy minden nép békében és nyugalomban éljen. A legfőbb feladat, amelynek megoldására a szovjet külpolitika törekszik — ma is, akárcsak a múltban — a béke megszilárdítása és a nemzetközi feszültség enyhítése. Eppen ez a törekvés határozza meg a Szovjetunió álláspontját az agresszív célokat követő párisi egyezmények alkalmazása ellen.

Nemcsak a Szovjetunióban, hanem a népi demokratikus országokban is mindenki tisztán látja, hogy a párisi egyezmények a nemzetközi feszültség súlyosbodásához vezetnek. Megérti ezt számos nyugat-európai burzsoa politikus is, akik ugyanakkor elítélik a Nyugat-Németország militarizálására szolgáló politikát.

Nem nehéz elképzelnünk, hogyan bontakoznak ki az események a párisi egyezmények zavartalan megvalósítása esetén. Mindaddig, amíg ezek az egyezmények nem lépnek érvénybe, mindaddig, amíg gyakorlatilag nem érvényesülnek, még meg lehet állítani az események menetét, még el lehet zárni a háború útját, még meg lehet akadályozni a háború előkészítését. De ez egyre nehezebb lesz, ahogyan mulik az idő. Ezzel kapcsolatban emlékeztetnünk kell a múlt tapasztalataira. Az 1930-as évek után, amikor a hitleristák háborúra készülődtek, a Szovjetunió felszólította az összes európai népeket, hogy állítsák meg, akadályozzák meg a háborús előkészületeket. Ezt az ellenállást azonban nem szervezték meg kielégítő mértékben.

Es aztán előtört egy nap, amikor a hitleri háborús gépezet működésbe lépett a háborúba sodorla egész Európát. A mai helyzetben rendkívül fontos, hogy szomat vessünk a történelmi tanulságokkal a egyesítsük az összes békeszerető erőket, hogy megakadályozzuk az agresszív tervek megvalósítását.

A reakciós propagandának nem sikerült eltitkolnia a kapitalista országok népei előtt, hogy a Szovjetunió a nagyhatalmak között tárgyalások mellett nyilatkozott és nyilatkozik, hogy e tárgyalásokkal előmozdítja a nemzetközi kapcsolatokban fennálló feszültség enyhítését. A szovjet kormány például javasolta, hogy össze kell hívni a lehető legrövidebb időn belül egy négyhatalmi értekezletet, amelyen meg lehetne oldani az osztrák államszerződés kérdését.

A külföldi sajtóban számos kommentár jelent meg azzal a válasszal kapcsolatban, amelyet N. A. Bulganin, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke, a TASZSZ tudósítójának kérdésére adott. Ezek a kommentárok azt mutatják, hogy a béke megszilárdításának és a nemzetközi együttműködésnek a politikája, amely mellett a Szovjetunió tántoríthatatlannul kitart, mindenütt támogatásra és helyeslésre talál.

A Szovjetunió mindig a legelőkeltebb ellensége volt a marad a Nyugat-Németország remilitarizálására irányuló politikának. A Szovjetunió, akár a múltban, most is Németország demokratikus és békés alapon való egyesítését, a német nép nemzetközi törekvéseinek kielégítését mellett foglalt állást. Senki és semmi sem gátolhatja meg a szovjet emberek meggyőződését, hogy a német militarizmus újjáéledése közvetlenül veszélyeztetni az összes európai népek biztonságát, szabadságát és függetlenségét. A világ összes békeszerető erői helyeslik és támogatják a Szovjetunió magatartását a párisi egyezmények ellen, amelyek állandósítják Németország kettészakadt állapotát és fokozzák a háborús veszélyt.

Az egyezmények alkalmazása elkerülhetetlenül a fegyverkezési hajszára fokozza és a katonai kiadások terhének növekedését vonja maga után. Ereztethetnénk rosszabbodni fog a nyugat-európai dolgozók anyagi helyzete és támadás indul majd a lakosság széles rétegeinek demokratikus szabadságjogai ellen.

A párisi egyezmények elleni harc megmutatta, milyen mérhetetlen népi erő foglalt állást a béke mellett azokban az országokban, amelyeknek belső fejlődését és külpolitikáját egyetemesen a háborús előkészületek útjára akarják terelni. A párisi egyezmények alkalmazása elleni mozgalmat az európai országok népessége valószínűleg alapvetően támogatja.

Akadályozzuk az agresszív tervek megvalósítását.

A reakciós propagandának nem sikerült eltitkolnia a kapitalista országok népei előtt, hogy a Szovjetunió a nagyhatalmak között tárgyalások mellett nyilatkozott és nyilatkozik, hogy e tárgyalásokkal előmozdítja a nemzetközi kapcsolatokban fennálló feszültség enyhítését. A szovjet kormány például javasolta, hogy össze kell hívni a lehető legrövidebb időn belül egy négyhatalmi értekezletet, amelyen meg lehetne oldani az osztrák államszerződés kérdését.

A külföldi sajtóban számos kommentár jelent meg azzal a válasszal kapcsolatban, amelyet N. A. Bulganin, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke, a TASZSZ tudósítójának kérdésére adott. Ezek a kommentárok azt mutatják, hogy a béke megszilárdításának és a nemzetközi együttműködésnek a politikája, amely mellett a Szovjetunió tántoríthatatlannul kitart, mindenütt támogatásra és helyeslésre talál.

A Szovjetunió mindig a legelőkeltebb ellensége volt a marad a Nyugat-Németország remilitarizálására irányuló politikának. A Szovjetunió, akár a múltban, most is Németország demokratikus és békés alapon való egyesítését, a német nép nemzetközi törekvéseinek kielégítését mellett foglalt állást. Senki és semmi sem gátolhatja meg a szovjet emberek meggyőződését, hogy a német militarizmus újjáéledése közvetlenül veszélyeztetni az összes európai népek biztonságát, szabadságát és függetlenségét. A világ összes békeszerető erői helyeslik és támogatják a Szovjetunió magatartását a párisi egyezmények ellen, amelyek állandósítják Németország kettészakadt állapotát és fokozzák a háborús veszélyt.

Az egyezmények alkalmazása elkerülhetetlenül a fegyverkezési hajszára fokozza és a katonai kiadások terhének növekedését vonja maga után. Ereztethetnénk rosszabbodni fog a nyugat-európai dolgozók anyagi helyzete és támadás indul majd a lakosság széles rétegeinek demokratikus szabadságjogai ellen.

A párisi egyezmények elleni harc megmutatta, milyen mérhetetlen népi erő foglalt állást a béke mellett azokban az országokban, amelyeknek belső fejlődését és külpolitikáját egyetemesen a háborús előkészületek útjára akarják terelni. A párisi egyezmények alkalmazása elleni mozgalmat az európai országok népessége valószínűleg alapvetően támogatja.

A franciaországi hazafias erők növekvő összefogása, a zavar és a szakadás jelei a francia polgári pártok körében, amelyek tegnap még egyöntetűen támogatták az amerikaiakat külpolitikájuk, az angol szakszervezetek támogatását. Nyugat-Németország felfegyverzése ellen és a laborista párt vezetőségének körében ebben a kérdésben kitört konfliktusok, a

akadályozzuk az agresszív tervek megvalósítását.

A reakciós propagandának nem sikerült eltitkolnia a kapitalista országok népei előtt, hogy a Szovjetunió a nagyhatalmak között tárgyalások mellett nyilatkozott és nyilatkozik, hogy e tárgyalásokkal előmozdítja a nemzetközi kapcsolatokban fennálló feszültség enyhítését. A szovjet kormány például javasolta, hogy össze kell hívni a lehető legrövidebb időn belül egy négyhatalmi értekezletet, amelyen meg lehetne oldani az osztrák államszerződés kérdését.

A külföldi sajtóban számos kommentár jelent meg azzal a válasszal kapcsolatban, amelyet N. A. Bulganin, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke, a TASZSZ tudósítójának kérdésére adott. Ezek a kommentárok azt mutatják, hogy a béke megszilárdításának és a nemzetközi együttműködésnek a politikája, amely mellett a Szovjetunió tántoríthatatlannul kitart, mindenütt támogatásra és helyeslésre talál.

A Szovjetunió mindig a legelőkeltebb ellensége volt a marad a Nyugat-Németország remilitarizálására irányuló politikának. A Szovjetunió, akár a múltban, most is Németország demokratikus és békés alapon való egyesítését, a német nép nemzetközi törekvéseinek kielégítését mellett foglalt állást. Senki és semmi sem gátolhatja meg a szovjet emberek meggyőződését, hogy a német militarizmus újjáéledése közvetlenül veszélyeztetni az összes európai népek biztonságát, szabadságát és függetlenségét. A világ összes békeszerető erői helyeslik és támogatják a Szovjetunió magatartását a párisi egyezmények ellen, amelyek állandósítják Németország kettészakadt állapotát és fokozzák a háborús veszélyt.

Az egyezmények alkalmazása elkerülhetetlenül a fegyverkezési hajszára fokozza és a katonai kiadások terhének növekedését vonja maga után. Ereztethetnénk rosszabbodni fog a nyugat-európai dolgozók anyagi helyzete és támadás indul majd a lakosság széles rétegeinek demokratikus szabadságjogai ellen.

A párisi egyezmények elleni harc megmutatta, milyen mérhetetlen népi erő foglalt állást a béke mellett azokban az országokban, amelyeknek belső fejlődését és külpolitikáját egyetemesen a háborús előkészületek útjára akarják terelni. A párisi egyezmények alkalmazása elleni mozgalmat az európai országok népessége valószínűleg alapvetően támogatja.

A franciaországi hazafias erők növekvő összefogása, a zavar és a szakadás jelei a francia polgári pártok körében, amelyek tegnap még egyöntetűen támogatták az amerikaiakat külpolitikájuk, az angol szakszervezetek támogatását. Nyugat-Németország felfegyverzése ellen és a laborista párt vezetőségének körében ebben a kérdésben kitört konfliktusok, a

akadályozzuk az agresszív tervek megvalósítását.

A reakciós propagandának nem sikerült eltitkolnia a kapitalista országok népei előtt, hogy a Szovjetunió a nagyhatalmak között tárgyalások mellett nyilatkozott és nyilatkozik, hogy e tárgyalásokkal előmozdítja a nemzetközi kapcsolatokban fennálló feszültség enyhítését. A szovjet kormány például javasolta, hogy össze kell hívni a lehető legrövidebb időn belül egy négyhatalmi értekezletet, amelyen meg lehetne oldani az osztrák államszerződés kérdését.

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

„A „Právda” április 2-i száma, „Fokozzuk a harcot az agresszív tervek ellen” címmel a következő vezércikket közli:

A párisi egyezményeket aláíró országok parlamentjeinek többsége ratifikálta ezeket az egyezményeket. A parlamentek — az USA agresszív körökének nyomására, — a nyugat-európai országok népeinek akaratára ellenére hozták meg határozataikat. Jellemző, hogy az angol alsóházban és a francia nemzetgyűlésben valóban a képviselőknek csak egy kisebbsége szavazott az egyezmények elfogadása mellett. A parlamentektól fenyegetéssel és zsarolással kikerültek a határozatok az egyezmények részvevő kormányoknál mégis módot nyújtanak arra, hogy életbe lépjenek a katonai egyezmények.

A párisi egyezmények ratifikálása feszültséget idéz elő a nemzetközi helyzetben. A ratifikálás lehetőséget nyújt a nyugat-német reaktiváláshoz, ami a NATO 500.000-es létszámú állandó hadseregét szervezik és felszerelik egy hadsereget minden típusú modern fegyverrel. A nyugat-német monopóliumok máris hozzáálltak a nyugat-német gazdasághoz — beleértve a Ruhrvidék gazdaságát is — háborús állatállathoz. Eddig a bonni köztársaság kormánykörüli nem tették ezt meg olyan nyíltan, mint most. A párisi egyezmények azonban módot nyújtanak nekik erre. A helyzet tehát lényegesen megváltozott. Megnyílt a német militarizmus újjáéledésének útja. Az új háború veszélye fokozódik.

A békeszerető európai országok felemelkedő figyelmétől szavaztak. Kijelentették, hogy a párisi egyezmények ratifikálása esetén kénytelenek lesznek megfelelő ellenintézkedéseket tenni, hogy a kialakult új helyzetben is megővassák biztonságukat. A sajtó beszámolt arról, hogy a moszkvai értekezlet részvevői, a Szovjetunió, Lengyelország, Csehszlovákia, a Német Demokratikus Köztársaság, Magyarország, Románia, Bulgária és Albánia kormányai között nemrégiben megbeszélések voltak és teljes egyetértés nyilvánult meg közöttük egy barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződés elvei és a szerződésben részvevők közös parancsnokságának megszervezése tekintetében. Az említett 8 ország kormányai között lefolyt megbeszéléseken részt vett a Kínai Népköztársaság kormányja is és teljes hozzájárulást fejezte ki a tervezett intézkedésekhez. A moszkvai értekezlet határozatainak megvalósítása minden megelégedéssel szemben megvált az európai szocialista országok alkotó munkáját és békés fejlődését.

A párisi egyezmények ratifikálásának elkerülhetetlenül a legkategorikusabban ki kell határolnia a Szovjetunió és Franciaország, valamint a Szovjetunió és Anglia kapcsolataira, hiszen a Szovjetunió a német militarizmus újjáéledésének veszélye ellen irányuló szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződés fűzi ezeket az országokhoz. A szovjet kormány már kifejtette, hogy a párisi egyezmények ratifikálása után ezek a szerződések egyszerűen elveszítik a szerződéses jellegüket, és a NATO-nak válnának, hozzájárulva Franciaország és Anglia kormányát a NATO-nak, hogy leplezzék a német militarizmus újjáéledésének veszélyét, amely a NATO-nak együttesen való aktív részvételét egy, a Szovjetunió ellen irányuló blokkban. Ha Franciaország és Anglia kormánya szövetkezik a nyugat-németországi militarizmuskal, őket terhel minden felelősség a szerződések hatálytalanságáért, ami pedig a párisi szerződések ratifikálása után elkerülhetetlenül válik.

A Szovjetunió külpolitikája a különböző társadalmi rendszerek egymással szembeni elutasításán alapul. Ezt az elvet védelmezve, a szovjet nép azt hajlja, hogy minden nép békében és nyugalomban éljen. A legfőbb feladat, amelynek megoldására a szovjet külpolitika törekszik — ma is, akárcsak a múltban — a béke megszilárdítása és a nemzetközi feszültség enyhítése. Eppen ez a törekvés határozza meg a Szovjetunió álláspontját az agresszív célokat követő párisi egyezmények alkalmazása ellen.

Nemcsak a Szovjetunióban, hanem a népi demokratikus országokban is mindenki tisztán látja, hogy a párisi egyezmények a nemzetközi feszültség súlyosbodásához vezetnek. Megérti ezt számos nyugat-európai burzsoa politikus is, akik ugyanakkor elítélik a Nyugat-Németország militarizálására szolgáló politikát.

Nem nehéz elképzelnünk, hogyan bontakoznak ki az események a párisi egyezmények zavartalan megvalósítása esetén. Mindaddig, amíg ezek az egyezmények nem lépnek érvénybe, mindaddig, amíg gyakorlatilag nem érvényesülnek, még meg lehet állítani az események menetét, még el lehet zárni a háború útját, még meg lehet akadályozni a háború előkészítését. De ez egyre nehezebb lesz, ahogyan mulik az idő. Ezzel kapcsolatban emlékeztetnünk kell a múlt tapasztalataira. Az 1930-as évek után, amikor a hitleristák háborúra készülődtek, a Szovjetunió felszólította az összes európai népeket, hogy állítsák meg, akadályozzák meg a háborús előkészületeket. Ezt az ellenállást azonban nem szervezték meg kielégítő mértékben.

Es aztán előtört egy nap, amikor a hitleri háborús gépezet működésbe lépett a háborúba sodorla egész Európát. A mai helyzetben rendkívül fontos, hogy szomat vessünk a történelmi tanulságokkal a egyesítsük az